

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

13 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte: Timofti Vladimir,

judecători: Toma Nadejda și Boico Victor

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, declarate de către procurorul în Procuratura de circumscriptie Chișinău, Tăut Dorina și de către avocatul Druță Boris în numele inculpatului Crăciun Andrei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 martie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Crăciun Andrei XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în
XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 01.09.2017 – 06.12.2017;

Instanța de apel: 29.01.2018 – 06.03.2018;

Instanța de recurs: 10.05.2018 – 13.09.2018;

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni, sediul Nisporeni din 06 decembrie 2017, inculpatul Crăciun Andrei a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. c) Cod penal fiindu-i stabilită pedeapsa în baza acestei Legi, sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art. 85 alin. (1), (3) Cod penal, pentru cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată lui Crăciun Andrei i s-a adăugat parțial, pedeapsa stabilită în baza sentinței Judecătoriei Nisporeni din 06 august 2015, prin care Craciun Andrei a fost condamnat conform art.201¹ alin.(2) lit. a) Cod penal, la 3 (trei) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar conform art. 90 alin. (1), (2), (6) Cod penal, pedeapsa cu închisoare a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 (doi) ani și i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 4 (patru) ani, închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut că, inculpatul Crăciun Andrei, la data de 13 aprilie 2017, aproximativ pe la orele 14-00, aflându-se în gospodăria fratelui său Crăciun Valeriu, care este situată în orașul Nisporeni, str. Tîngelești, nr. 26, având calitate de membru al familiei în temeiul art. 133¹ Cod penal, în urma unui conflict apărut pe fundalul neînțelegerii la efectuarea lucrărilor de construcție și din motivul că Crăciun Valeriu din neatenție a stricat geamul de la casa lui Craciun Andrei, ultimul i-a aplicat fratelui său Crăciun Valeriu o lovitură cu lopata în regiunea toracelui, cauzându-i, conform raportului de expertiză judiciară nr. 76 „D” din 06 iunie 2017 fractura coastei VI pe stânga fără deplasarea fragmentelor, complicat cu un pneumo-hemororex pe stânga minor, echimoza hemitoracelui pe stânga, care au fost cauzate în rezultatul loviturilor cu un obiect dur contodont, cu suprafața nelimitată, posibil în timpul și circumstanțele indicate, nu provoacă pericol pentru viață, condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în ansamblu în baza acestui criteriu se califică ca vătămare medie.

Astfel, instanța de judecată a încadrat acțiunile inculpatului în baza prevederilor art. 201/1 alin. (2) lit. c) Cod penal, *violența în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin acțiuni violente, care au provocat vătămarea medie a integrității corporale sau a sănătății.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Nastas Victor în numele inculpatului Crăciun Andrei și de către procuror.

3.1. Avocatul Nastas Victor în numele inculpatului Crăciun Andrei, declarând apel a solicitat casarea sentinței Judecătoriei Ungheni, sediul Nisporeni din 06 decembrie 2017 și recalificarea faptei, pentru care Crăciun Andrei a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. c) Codul penal în sensul atenuării, calificând-o conform art. 157 Codul penal, invocând următoarele argumente:

- concluziile instanței sunt în contradicție esențială cu declarațiile părții vătămate Crăciun Valeriu, martorului Crăciun Tatiana și inculpatului Crăciun Andrei. Consideră că sentința contestată este neîntemeiată din motiv că, nu a fost demonstrat în cadrul urmăririi penale și a ședințelor de judecată caracterul intenționat al faptei imputate. Partea vătămată a declarat caracterul neintenționat al faptei încă de la adresarea sa la instituția medicală. În cadrul urmăririi penale a refuzat să fie recunoscut drept parte vătămată. Același poziție a avut-o și în ședințele de judecată. Martorul Crăciun Tatiana de asemenea a susținut la faza de urmărire penală și în procesul penal caracterul neintenționat al celor întâmplate;

- apărarea consideră că fapta imputată inculpatului a fost săvârșită din glumă, conform declarațiilor părților la proces și nu poate fi calificată ca violență intenționată și urmează a fi recalificată în conformitate cu prevederile art.157

Cod penal, după indicii cauzarea din imprudență a leziunilor corporale de gravitate medie.

3.2. Procurorul declarând apel a solicitat casarea sentinței în partea respingerii cererii procurorului privitor la încasarea de la inculpatul Crăciun Andrei a cheltuielilor pentru efectuarea expertizei medico-legale în sumă de 640 lei, invocând următoarele argumente:

- cheltuielile de judecată suportate de către stat în cauza penală în privința lui Crăciun Andrei urmează a fi încasate din contul acestuia.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 martie 2018, au fost respinse ca nefondate apelurile procurorului Caragia Gheorghe și a avocatului Nastas Victor în numele inculpatului Crăciun Andrei, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a reținut că, la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și corect au ajuns la concluzia că inculpatul a săvârșit anume infracțiunea imputată.

A menționat instanța de apel că, deși inculpatul Crăciun Andrei nu își recunoaște vina în comiterea infracțiunii imputate, vinovăția lui se dovedește integral de următoarea sistemă de probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum ar fi:

- declarațiile părții vătămate Crăciun Valeriu;
- declarațiile martorului Crăciun Tatiana.

Vinovăția inculpatului se mai demonstrează și prin următoarele probe:

- procesul-verbal de autosesizare din data de 19 mai 2017, prin care s-a constatat comiterea infracțiunii;

- procesul-verbal de examinare a obiectului din 16 iunie 2017, prin care s-a examinat lopata, cu care Crăciun Andrei l-a lovit pe fratele său Crăciun Valeriu, cauzându-i leziuni corporale medii;

- concluzia raportului de expertiză medico-legală nr. 76” D” din data de 06 iunie 2017, prin care la Crăciun Valeriu s-a constatat fractura coastei VI pe stânga fără deplasarea fragmentelor, complicat cu un pneumo-hemororex pe stânga minor, echimoza hemitoracelui pe stânga, care au fost cauzate în rezultatul *loviturilor* cu un obiect dur contodont, cu suprafața nelimitată, posibil în timpul și circumstanțele indicate, nu provoacă pericol pentru viață, condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în ansamblu în baza acestui criteriu se califică ca vătămare medie.

A conchis instanța de apel că, toate probele prezentate de acuzatorul de stat au fost analizate și examinate minuțios de către instanța de judecată, cu respectarea principiului contradictorialității, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod procedură penală, instanța de judecată apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, din punct de vedere al coroborării lor, deducând existența intenției în comiterea acțiunilor infracționale și vinovăția inculpatului în comiterea faptelor imputate.

Astfel, instanța de apel a considerat nefondată poziția apelantului, precum că din cumulul de probe administrate în instanța de fond nu rezultă vina

inculpatului de comiterea faptei încriminate, prevăzute la art. 201¹ alin. (2) lit. c) Cod penal, considerând că în acțiunile lui Crăciun Andrei se conțin elementele infracțiunii prevăzute la art. 157 Cod penal, dat fiind faptul că, partea vătămată s-a ales cu vătămări corporale medii nu în urma unei atitudini neglijente, criminale ale inculpatului față de consecințele survenite, dar deoarece din probele examinate s-a constatat cu certitudine că dânsul l-a lovit intenționat cu lopata pe Crăciun Valeriu peste coaste.

Astfel, instanța de apel a conchis că, inculpatul și-a dat seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a prevăzut că acțiunile sale pot cauza urmări prejudiciabile, în acest fel confirmându-se caracterul intenționat al acțiunilor sale.

Privitor la demersul apărării de încetare a procesului penal pe motivul împăcării părților, instanța de apel a menționat că art. 109 Cod penal și 276 Cod de procedură penală nu prevede posibilitatea încetării procesului penal pe motivul împăcării părților în cazul infracțiunii prevăzute de art. 201¹ Cod penal.

Totodată, instanța de apel a menționat că solicitarea procurorului cu privire la încasarea de la Crăciun Andrei, în beneficiul statului, a cheltuielilor judiciare în mărime de 640 lei este una neîntemeiată, deoarece argumentele aduse în sprijinul acesteia nu au un suport legal, astfel fiind respinse de către instanța de apel.

Totodată, instanța de apel nu a constatat existența încălcări de ordin procedural pe parcursul examinării cauzei în prima instanță, motiv pentru care, apelurile procurorului Caragia Gheorghe și a apărătorului Nastas Victor în interesele inculpatului Crăciun Andrei, declarate împotriva sentinței Judecătoriei Ungheni, sediul Nisporeni din 06 decembrie 2017, au fost respinse ca nefondate.

Instanța de apel de asemenea a subliniat, că la stabilirea pedepsei inculpatului Crăciun Andrei prima instanță a ținut cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, că infracțiunea comisă de inculpat face parte din categoria infracțiunilor grave, de persoana celui vinovat, de circumstanțele atenuante și agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Astfel, instanța de apel a reținut că inculpatul Crăciun Andrei anterior a mai comis infracțiuni, ultima dată a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Nisporeni din 06 august 2015, în baza art. 201¹ alin.(2) lit. a) Cod penal la 3 (trei) ani închisoare, iar conform art. 90 Cod penal, pedeapsa cu închisoarea a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 (doi) ani.

Prin urmare, prima instanță corect i-a stabilit pedeapsa pe art. 201¹ alin.(2) lit. a) Cod penal sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, iar în conformitate cu art. 85 alin. (1), (3) Cod penal, pentru cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată lui Crăciun Andrei i-a adăugat parțial, pedeapsa stabilită în baza sentinței Judecătoriei Nisporeni din 06 august 2015, prin care Crăciun Andrei a fost condamnat conform art. 201¹ alin.(2) lit. a) Cod penal, la 3 (trei) ani închisoare, iar conform art. 90 alin. (1), (2), (6) Cod penal, pedeapsa cu închisoare a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 (doi) ani și

i-a stabilit pedeapsa definitivă de 4 (patru) ani, închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, ținând totodată cont de faptul că Crăciun Andrei a săvârșit infracțiunea imputată în termenul de probă, ceea ce denotă faptul că dânsul n-a făcut concluziile necesare și a continuat să comită infracțiuni similare, și astfel, suspendarea condiționată repetată a executării pedepsei închisorii nu va atinge scopul prevăzut de lege: de reeducare și corectare a lui Crăciun Andrei.

6. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina și avocatul Druță Boris în numele inculpatului Crăciun Andrei.

6.1. Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, declarând recurs la 20 aprilie 2018, în termen, a solicitat casarea deciziei instanței de apel în partea ce ține de neîncasarea cheltuielilor judiciare, cu remiterea cauzei în această parte la rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului, invocând temei de drept prevăzut de pct. 6) art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a indicat următoarele argumente:

- soluția instanței de apel prin care a fost menținută sentința instanței de fond privind încasarea cheltuielilor de judecată, contravine normelor procesual penale în vigoare.

6.2. Avocatul Druță Boris în numele inculpatului Crăciun Andrei, declarând recurs la 04 mai 2018, în termen, a solicitat casarea deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie recalificată infracțiunea incriminată inculpatului, în baza art. 157 Cod penal.

În motivarea recursului, invocând temei de drept prevăzut de pct. 2) și 6) art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a indicat următoarele argumente:

- în faza urmăririi penale și a examinării judiciare nu s-a respectat principiul individualizării acțiunilor inculpatului;

- instanțele au ignorat faptul că inculpatul este rudă cu celelalte părți ale conflictului, mai mult ca atât Crăciun Andrei a susținut că a provocat leziunile părții vătămate din imprudență.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal menționează că potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele

reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

7.1. Referitor la recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina.

Colegiul reține că recurentul invocă ca temei pentru recurs pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, precum că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

În esență, recurentul critică decizia instanței de apel dintr-un singur considerent, și anume că, în viziunea sa, instanțele de judecată nu au motivat respingerea încasării cheltuielilor de judecată, adoptând în acest sens o decizie neargumentată.

Cu referire la aceste argumente ale recurentului Colegiul penal conchide, că instanța de apel, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, ajungând corect la concluzia de a respinge apelul procurorului, cu menținerea sentinței fără modificări, prin care a fost respinsă solicitarea procurorului privind încasarea de la inculpat a sumei de 640 lei, ce constituie cheltuieli pentru efectuarea expertizei medico-legale, or, cheltuielile suportate de către organul de urmărire penală în speță nu sunt unele de natura de a impune cheltuieli neprogramate și neincluse în cheltuielile evidente suportate anume de către stat.

Astfel, art. 227 alin. (2) Cod penal stipulează, că cheltuielile judiciare cuprind sumele: 1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali; 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea și cercetarea corpurilor delictive; 3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat; 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei judiciare sau de reconstituire a faptei; 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală.

Totodată, alin. (3) prevede, că cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Potrivit art. 228 Cod de procedură penală (1) În modul prevăzut de legea procesuală penală, din sumele alocate de stat vor fi compensate următoarele cheltuieli judiciare suportate de către martori, partea vătămată, partea civilă, asistenții procedurali, interpreți, traducători, experți, specialiști, reprezentanții legali ai părții vătămate, ai părții civile:

- 1) cheltuielile făcute în legătură cu prezentarea la citare în organul de urmărire penală și în instanță;
- 2) cheltuielile de cazare;
- 3) salariul mediu pentru toată perioada de participare în procesul penal;
- 4) cheltuielile de reparare, restabilire a obiectelor care au fost deteriorate în urma utilizării lor în cadrul acțiunilor procesuale la cererea organului de urmărire penală sau a instanței.

(2) Organele, întreprinderile, instituțiile și organizațiile de stat sunt obligate să păstreze salariul mediu pentru toată perioada de timp în care partea vătămată, reprezentantul ei legal, asistentul procedural, interpretul, traducătorul, specialistul, expertul, martorul au participat în procesul penal la citarea organului de urmărire penală sau a instanței.

(3) Expertului și specialistului li se recuperează, de asemenea, costul materialelor care le aparțin și care au fost utilizate pentru executarea însărcinării respective.

(4) Expertul, specialistul, interpretul, traducătorul au dreptul la recompensă pentru executarea obligațiilor, afară de cazurile când le-au executat în cadrul unei însărcinări de serviciu.

(5) Cheltuielile suportate de persoanele menționate la alin.(1) vor fi recuperate la cererea acestora în baza unei hotărâri a organului de urmărire penală sau a instanței în mărimea stabilită de legislația în vigoare.

Prin urmare, suma de 640 lei este compusă din efectuarea expertizei medico-legale privind stabilirea gradului leziunilor corporale (Raport de expertiză judiciară nr. 76 D din 06 iunie 2017 (f. d. 47 - 48)), or, aceste cheltuieli sunt puse pe seama statului prin intermediul organelor de resort care pornesc urmărirea penală și se compun din cheltuieli evidente și necesare în vederea constatării faptei infracționale, însă nu constituie cheltuieli suplimentare suportate de către organul de urmărire penală sau de către instanță, în legătură cu efectuarea urmăririi penale sau judecarea cauzei.

Așa dar, Colegiul penal atestă, că instanța de apel întemeiat a reținut, că aceste cheltuielile sunt suportate de către organul de urmărire penală, care și are atribuția de a administra probele în vederea probării/combaterii acuzației aduse, însă aceste cheltuieli nu sunt de natura de a pune pe seama statului costuri suplimentare, sau exagerate, iar cheltuielile pentru efectuarea expertizei întru stabilirea cauzei decedului victimei, sunt evidente și necesare pentru a demonstra existența/lipsa bănuielii rezonabile privind comiterea infracțiunii.

7.2. Cu referire la recursul ordinar declarat de avocatul Druță Boris în numele inculpatului Crăciun Andrei.

Colegiul penal atestă, că recurentul invocând temeiurile de drept prevăzute de art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, și anume, că *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția precum și pct. 12) faptei săvârșită i s-a dat o încadrare juridică greșită*, își exprimă convingerea că instanțele de judecată au încadrat greșit acțiunile inculpatului în baza art. 201¹ alin. (2) lit. c) Cod penal, dat fiind faptul că, acțiunile inculpatului nu au avut un caracter intenționat, iar cauzarea leziunilor corporale părții vătămate au fost din imprudență, prin urmare fapta urma a fi calificată în baza art. 157 Cod penal care prevede „vătămarea gravă ori medie a integrității corporale sau a sănătății cauzată din imprudență”.

Verificând legalitatea hotărârii atacate, Colegiul penal conchide că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra

tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin.(8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat a ajuns la concluzia privind respingerea apelului avocatului inculpatului ca fiind nefondat, menținând sentința fără modificări, potrivit căreia inculpatul a fost condamnat anume pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. c) Cod penal, motivându-și soluția potrivit pct. 5 al prezentei decizii, concluzii pe care instanța de recurs le însușește și nu consideră necesar repetarea acestora.

Astfel, Colegiul penal consideră, că este întemeiată concluzia instanței de apel precum că învinuirea înaintată inculpatului este confirmată prin probe pertinente și concludente, care în ansamblu dovedesc vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii menționate.

Totodată, Colegiul penal conchide, că în speță nu a fost admisă o eroare gravă de fapt, deoarece pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

Prin urmare, în cadrul examinării prezentei cauze de către instanța de apel, o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs, or, în susținerea concluziilor sale instanța de apel a menționat, că toate probele prezentate de acuzatorul de stat au fost analizate și examinate minuțios de către instanța de judecată, cu respectarea principiului apărării și contradictorialității, în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală, instanța apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, din punct de vedere al coroborării lor, deduce existența intenției în comiterea acțiunilor infracționale și vinovăția inculpatului în faptele imputate.

Cu referire la motivele recursului prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, care prevede că, hotărârea instanței de apel poate fi

supusă recursului pentru a repara o eroare de drept, comisă de aceasta, atunci când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, Colegiul penal reține următoarele:

Potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Reieșind din prevederile legale și practica judiciară stabilită, pentru verificarea existenței temeiului, prevăzut în art. 427 alin. 1) pct. 12) Cod de procedură penală instanța de recurs trebuie să țină seama de fapta săvârșită, așa cum aceasta a fost stabilită de către instanța de apel, dar va supune unui control riguros încadrarea juridică a faptelor stabilite, verificând dacă acestea au fost încadrate corect potrivit normei penale.

În speța dată, inculpatul Crăciun Andrei, a fost pus sub învinuire de către organul de urmărire penală și condamnat de către instanțele ierarhic inferioare în baza art. 201¹ alin. (2) lit. c) Cod penal - „*violența în familie, adică acțiunea sau inacțiunea intenționată, comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin acțiuni violente, care au provocat vătămare medie a integrității corporale*”.

În acest sens Colegiul atestă, că la soluționarea cauzei instanța a ținut cont de prevederile art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concluziei, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat a ajuns la concluzia privind recunoașterea vinovăției inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. c) Cod penal, stabilind clar existența elementelor infracțiunii imputate.

Colegiul reține, că instanța de apel întemeiat, motivându-și soluția, a respins solicitarea privind casarea sentinței și emiterea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 157 Cod penal, menționând, că cumulul de probe administrat în speță confirmă, că acțiunile inculpatului au avut un caracter intenționat, or, partea vătămată s-a ales cu vătămări corporale medii nu în urma unei atitudini neglijente a inculpatului, dar deoarece ultimul l-a lovit intenționat cu lopata pe Crăciun Valeriu, astfel că *inculpatul și-a dat seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a prevăzut că acțiunile sale pot cauza urmările prejudiciabile stipulate*.

Colegiul penal de asemenea atestă că recurentul, de fapt, își exprimă dezacordul cu aprecierea probelor înfăptuită de către instanța de apel, însă motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală hotărârea contestată.

Reaprecierea probelor, în modul propus de către autorul recursului, nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor, care au fost puse la baza hotărârii instanței de fond, apoi

verificate de instanța de apel, prin continuarea judecării cauzei în fond, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Colegiul penal consideră, că toate probele prezentate au primit o apreciere justă, iar concluziile făcute de instanța de apel rezultă din materialul factologic acumulat la prezenta cauză.

Astfel, instanțele ierarhic inferioare apreciind probele în sensul art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă privind condamnarea inculpatului Cărciu Andrei, deoarece în acțiunile lui sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art. art. 201¹ alin. (2) lit. c) Cod penal.

8. Colegiul penal constată, că în speța supusă examinării nu sunt prezente erori de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, deoarece instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursurile ordinare urmează a fi declarate inadmisibile ca fiind vădit neîntemeiate.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscriptie Chișinău, Tăut Dorina și de către avocatul Druță Boris în numele inculpatului Crăciun Andrei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 martie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Crăciun Andrei XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **12 octombrie 2018**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Boico Victor